

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

Yttrande

1(9)

2021-10-29

522-6489-2021

Regeringskansliet Miljödepartementet
m.remissvar@regeringskansliet.se

Remissvar över betänkande SOU 2021:51 Skydd av arter - vårt gemensamma ansvar

Er beteckning: M2021/01219

Sammanfattning av länsstyrelsens synpunkter

1. Länsstyrelsen i Uppsala län anser att utredningen lämnar flera bra förslag på förändring av artskyddslagstiftningen som kan förväntas innebära förtydliganden för myndigheter, markägare och verksamhetsutövare. Länsstyrelsen efterlyser några förtydligande vad gäller tolkning av de nya bestämmelserna.
2. Länsstyrelsen anser att förslaget om att sammanställa livsmiljöunderlag för fridlysta, hotade eller regionalt prioriterade arter i grunden är bra. Länsstyrelsen anser dock att förslaget om vad det ska innehålla kommer vara svårt att uppnå och kräva mycket stora resurser.
3. Länsstyrelsen anser att det är angeläget att artvisa vägledning för fridlysta arter tas fram nationellt och att utvärdera hur genomförda hänsynsåtgärder för fridlysta arter fungerar i praktiken.
4. Länsstyrelsen är positiv till förslaget om införandet av ett nytt skäl för inrättande av biotopskydd. Länsstyrelsen ser också positivt på förslaget om ökade möjligheter till olika typer av ersättning vid krav på långtgående försiktighetsåtgärder eller nekad dispens från fridlysningsbestämmelserna. Länsstyrelsen efterlyser vägledning angående hur sådana överenskommelser kan genomföras.
5. Länsstyrelsen stödjer förslagen angående överförda uppdrag inom tillsyn och prövning till Skogsstyrelsen men anser att länsstyrelsens synpunkter ska inhämtas innan dispens från fridlysningsbestämmelserna medges.
6. Länsstyrelsen konstaterar, liksom utredningen, att förslaget innebär behov av ökade resurser för länsstyrelsen för framtagande av livsmiljöunderlag och tillsyn. Även arbetet med överenskommelser om ersättning kan bli resurskrävande för berörd myndighet.
7. Förslagen för att förbättra förutsättningarna för arbetet med att förebygga, upptäcka och lagföra artskyddsrelaterad brottslighet välkomnas. Länsstyrelsen efterlyser vägledning vad gäller tillsyn av handel med hotade arter som sker via webben.

POSTADRESS 751 86 UPPSALA GATUADRESS Bäckens gränd 17

TELEFON 010-22 33 000 FAX 010-22 33 010

E-POST uppsala@lansstyrelsen.se WEBBPLATS www.lansstyrelsen.se/uppsala

Detaljerade synpunkter

Kapitel 1.1 Förslag om ändring i miljöbalken

8 kapitlet-Nytt förslag på fridlysningsbestämmelser för fåglar

Utredningen föreslår att fridlysningsbestämmelserna för fåglar och andra djur ska separeras.

I 8 kap. 10 § föreslås att det ska vara förbjudet att avsiktligt, eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande, förstöra eller skada bon eller ägg av fågelarter som förekommer vilt inom Europeiska unionens europeiska territorium. Det ska också förbjudet att bortföra deras bon.

Länsstyrelsen anser att det bör förtydligas i det föreslagna förbudet i 10 § om det endast gäller bon med aktiv häckning eller om det även omfattar bon som används eller kan förväntas användas under upprepade säsonger.

I 8 kap. 13 § föreslås att det ska vara förbjudet att avsiktligt, eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande, störa fåglar som förekommer vilt inom Europeiska unionens europeiska territorium, särskilt under deras häcknings- och uppfödningstid, i den mån dessa störningar inte saknar betydelse för att bibehålla populationen på en nivå som svarar särskilt mot ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov, eller för att återupprätta populationen av dessa arter till denna nivå.

Det är önskvärt med en definition av förbudet mot att störa i lagstiftningen, med utgångspunkt i vad som framgår av författningskommentaren, eftersom det kan bli en tolkningsfråga vad som ryms inom begreppet.

I författningskommentaren anges att en störning i sin allvarligaste form kan utgöra eller utgöras av en habitatförstöring. Eftersom det i det nya förslaget om fridlysningsbestämmelser för andra djur än fåglar finns ett förbud mot att störa men också ett förbud mot att försämra eller förstöra reproduktionsområden eller viloplatsen kan förslaget i 13 § tolkas som att förbud mot att förstöra sådana områden då inte gäller för fåglar.

Med nuvarande formulering ser länsstyrelsen att det finns risk för att försämring av skyddet för viktiga ekologiska funktioner för fåglar, och därmed även försämrade förutsättningar att bibehålla populationer, för arter med specifika krav på exempelvis häcknings- eller spelplatser.

8 kapitlet-undantag gällande fridlysta växter

Utredningen föreslår att ett undantag för nationellt fridlysta växter enligt 18 a § ska införas så att skyddet inte gäller för nämnda växter inom hemfridszon.

Länsstyrelsen anser att undantaget inte ska gälla för mistel eftersom det sannolikt inte rör sig om planterade exemplar eller spridning från planterade exemplar såsom undantaget motiveras för blåsippa och gullviva. Om skyddet hävs inom hemfridszon riskerar lokala populationer att försvinna, vilket skulle få konsekvenser för artens bevarandestatus. Länsstyrelsen anser att det redan existerande undantaget för att skörda mistel för att vårda sitt värdräd är tillräckligt för att skyddet inte ska vara alltför inskränkande för den enskilda markägaren.

8 kapitlet- Dispensbestämmelser

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget i 21 § om att den myndighet som utövar tillsynen enligt bestämmelser i 26 kap. eller bestämmelser som har meddelats med stöd av samma kapitel prövar dispensen, men anser att när dispensprövning sker hos någon annan myndighet ska länsstyrelsen synpunkter inhämtas innan beslut meddelas.

Länsstyrelsen tolkar det som att med denna skrivning övergår prövningen av dispens även till Försvarsinspektören för hälsa och miljö (FIHM), något som inte är beskrivet i författningskommentarerna. Länsstyrelsen undrar även om kommunerna förväntas handlägga artskyddsdispenser om det skulle aktualiseras inom deras miljöbalkstillsyn. Länsstyrelsen anser att det kan leda till en alltför utspridd och olika hantering av artskyddet som även riskerar att skyddet för arterna försämras.

31 kapitlet- Ersättning

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att fastighetsägaren ska ha rätt till ersättning på grund av beslut som innebär att mark tas i anspråk eller att pågående markanvändning inom berörd del av en fastighet avsevärt försvåras, om beslutet gäller en dispens som har förenats med särskilda villkor eller en nekad dispens. Länsstyrelsen anser att vägledning behöver tas fram angående hur ersättningen ska bestämmas. Se även nedan under rubriken *kapitel 13.8*.

Kapitel 1.10 Förslag om ändring i artskyddsförordningen

Länsstyrelsen anser att förslaget i 74 § om att livsmiljöunderlaget ska tas fram och utvecklas som ett kunskapsunderlag i grunden är bra, men att det är viktigt att ett sådant underlag tas fram på ett resurseffektivt sätt. Stora resurser kommer att krävas för att ta fram det underlag som anges i förslagets 75 § och bilaga 8 för alla arter som ska omfattas. Se även nedan under rubriken *kapitel 11.8 och 11.9*.

Kapitel 1.14 Förslag om ändring i förordning om områdesskydd

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om ett nytt skäl för införande av biotopskydd till skydd för fridlysta arter.

Länsstyrelsen ser dock att kravet på att området måste vara minst 5 hektar kan innebära en begränsning. Exempelvis om det då blir fråga om förhandling med olika markägare. Det bör finnas utrymme i lagstiftningen att frånga denna storlek i enskilda fall.

Kapitel 1.15 Förslag om ändring i förordning om anmälan för samråd

Länsstyrelsen tillstyrker förtydligandet i 6 § om att den som avser vidta en åtgärd som inte kräver tillstånd enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken eller dispens från 8 kap. 21–23 §§ men som kan antas påverka fridlysta arter eller deras livsmiljöer i strid med bestämmelserna i 8 kap. miljöbalken ska anmäla åtgärden för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken.

Länsstyrelsen anser dock att formuleringen bör förtydligas så att det framgår att det är när någon avser vidta en åtgärd som kan påverka fridlysta arter, men där det inte är uppenbart att dispens enligt 8 kap. krävs, ska anmälan för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken göras.

2021-10-29

522-6489-2021

Länsstyrelsen anser vidare att det bör förtydligas i 8 § att det är den som anmäler åtgärden som ska redogöra för vilka arter anmälan gäller.

Kapitel 1.17 Förslag om ändring i miljötillsynsförordningen

Länsstyrelsen tillstyrker förslagets 7 § om att Skogsstyrelsen tar över tillsynen av kommersiella aktiviteter med timmer- och trävaror som avser en trädart som finns upptagen i förordning (EG) nr 338/97. Länsstyrelsen instämmer med utredningen om att Skogsstyrelsen har bättre kompetens för att genomföra denna tillsyn.

Länsstyrelsen anser att det i förslagets 8 § ska läggas till att länsstyrelsen har ansvar för tillsynen av biotopskyddsområden som beslutas av länsstyrelsen, även om de ligger på mark som omfattas av skogsvårdslagen (jämför 10 § där det framgår att Skogsstyrelsen har ansvar för de biotopskyddsområden som de beslutat om).

Länsstyrelsen tillstyrker förslagets 10 § om att Skogsstyrelsen ska ha ansvar för tillsynen av artskyddet vid åtgärder som omfattas av skogsvårdslagen.

Kapitel 1.21 förslag om ändring i förordning med instruktion för Skogsstyrelsen

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att Skogsstyrelsen ska pröva frågor gällande dispens från fridlysningsbestämmelserna i 8 kap. miljöbalken i samband med sådana ärenden som handläggs inom ramen för myndighetens lagstadgade uppdrag.

Länsstyrelsen anser dock att länsstyrelsen synpunkter ska inhämtas vid dessa prövningar.

Kapitel 10.5 Information om fridlysta arter

Nationell vägledning om fridlysta arter och deras hänsynsbehov saknas för flera av arterna och länsstyrelsen välkomnar förslaget om att ta fram samlad information om fridlysta arter.

Länsstyrelsen vill lyfta vikten av att det nationella arbetet med att ta fram tydlig och samlad information om samtliga fridlysta arter prioriteras då det, precis som det framgår av utredningen, behöver finnas sådan vägledning tillgängligt för markägare och andra verksamhetsutövare när de ska planera sin verksamhet.

De vägledningar som Artdatabanken har tagit fram på beställning av Skogsstyrelsen för vissa fågelarter har varit ett mycket användbart underlag som enligt länsstyrelsens uppfattning ger en tydlighet till markägare och verksamhetsutövare om vilken hänsyn som kommer att krävas för en viss art vid skogsbruksåtgärder.

Länsstyrelsen vill även lyfta vikten av att avsätta resurser för uppföljning och utvärdering av meddelade beslut med försiktighetsåtgärder för fridlysta arter. Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen har under de senaste åren, sedan riktlinjerna för handläggning av artskyddsärenden i skogsbruket kom, gjort flertalet gemensamma bedömningar av behovet av hänsyn vid skogsbruksåtgärder. Få av dessa ärenden har följts upp, till följd av resursbrist, vilket gör att vi i dagsläget inte har kunnat utvärdera om åtgärderna varit tillräckliga eller effektiva. Även i länsstyrelsens egna artskyddsärenden är kapaciteten att följa upp beslutade försiktighetsåtgärder begränsad.

Kapitel 11.8 och 11.9 Livsmiljöunderlag

Utredningen föreslår att bestämmelser ska införas i artskyddsförordningen om att varje länsstyrelse senast den 31 december 2027 ska ha beslutat om ett livsmiljöunderlag för länet. Underlaget ska ses över och revideras i femårsintervall. Livsmiljöunderlagen ska omfatta alla arter som är fridlysta enligt 8 kap. miljöbalken, hotade enligt rödlistan eller regionalt prioriterade, samt deras livsmiljöer. Utredningens bedömning är att en årsarbetskraft per länsstyrelse behövs för framtagandet av livsmiljöunderlagen, uppföljning samt revideringar.

Länsstyrelsen anser att förslaget om att sammanställa och utveckla ett regionalt livsmiljöunderlag i grunden är bra och kan bidra till att underlätta förutsägbarheten för markägare och verksamhetsutövare om vilken hänsyn som kan behöva tas vid olika åtgärder. Det är dock ett stort arbete som skulle vara mycket resurskrävande om det, även om det inledningsvis ska bygga på befintligt underlag enligt utredningens förslag, på sikt ska kunna besvara alla de punkter som listas i förslaget för samtliga fridlysta, hotade eller prioriterade arter i länet. Det kommer att vara både svårt och mycket tidskrävande att göra dessa analyser för samtliga arter.

Utöver föreslagen resurs (en årsarbetskraft/länsstyrelse) behövs enligt länsstyrelsens bedömning ytterligare resurser för att genomföra kompletterande inventeringar och analyser för att livsmiljöunderlaget ska kunna utvecklas.

Länsstyrelsen förordar att metoder för analyser och övergripande analyser tas fram nationellt innan länsstyrelserna påbörjar arbetet med att utreda förutsättningarna för arterna inom respektive län. Både eftersom det är mer resurseffektivt och för att analysen ska se lika ut över länsgränserna.

Trots livsmiljöunderlag kommer det i många fall fortsatt behövas en mer detaljerad beskrivning av den aktuella platsen när en åtgärd väl är aktuell.

Livsmiljöunderlaget kan bidra till förbättrade möjligheter för både verksamhetsutövare och myndigheter att göra konsekvensbedömningar ur ett landskapsperspektiv. Länsstyrelsen anser dock att det är viktigt att tydliggöra att livsmiljöunderlaget är just ett underlag som utvecklas med tiden och inte det slutliga svaret på om en verksamhet eller åtgärd får genomföras eller inte. Sannolikt kommer det att dyka upp tillsyns- och prövningsärenden där arter förekommer på andra platser än vad som kan förväntas enligt livsmiljöunderlaget, både till följd av att underlaget inte kommer att vara på tillräcklig detaljnivå och för att arter kan förekomma i bebyggd miljö eller i livsmiljöer som inte tidigare varit kända.

Kapitel 11.10 Förslag om att viss påverkan på fridlysta arter ändrar naturmiljön väsentligt

Länsstyrelsen välkomnar förtydligandet, särskilt i det fall Skogsutredningens förslag om att separera underrättelse om avverkning m.m. från samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken genomförs.

Kapitel 11.13 Förslag om att öka myndigheternas anslag för tillsyn av artskydd

Länsstyrelsen välkomnar förslaget om förstärkta resurser för artskyddstillsyn med motsvarande en halv (0,5) årsarbetskraft per län och instämmer i utredningen konstaterar att tillsynen gällande artskyddet är en viktig del i bevarandearbetet, både vad gäller handel med hotade arter och fridlysningsbestämmelserna.

Den egeninitierade förebyggande artskyddstillsynen i länet har varit nedprioriterad under flera år och länsstyrelsen har även svårt att få tid till uppföljning av meddelade beslut i tillräcklig omfattning.

Länsstyrelsens artskyddstillsyn är i dagsläget till största delen händelsestyrd och ingår ofta som en del i handläggningen av andra ärenden om anmälan eller tillstånd enligt miljöbalken.

När försiktighetsåtgärder beslutats i syfte att undvika negativa konsekvenser för fridlysta arter i olika ärenden är uppföljning av dessa viktigt, både för att kontrollera efterlevnad av dem, men också att följa upp hur åtgärderna fungerat för den aktuella arten.

Det är naturligt att nya regler – även när de inte innebär stora förändringar i sak – föder ett behov av utbildning, vägledning och rådgivning (förebyggande tillsyn).

Antalet dispensansökningar kan komma att öka. Inte primärt som ett resultat av nya fridlysningsbestämmelser, utan för att tolkningen av dem (med stöd av EU-domstolens avgörande i Skydda skogen-målen) avviker från tidigare etablerad rättspraxis (jämför MÖD 2016:1). Länsstyrelserna kan behöva förstärkta resurser för att hantera den ökningen av antalet dispensärenden.

Kapitel 12.13 Förslag om att dispens söks hos tillsyns- eller prövningsmyndigheten

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att Skogsstyrelsen ska pröva frågor gällande dispens från fridlysningsbestämmelserna i 8 kap. miljöbalken i samband med sådana ärenden som handläggs inom ramen för myndighetens lagstadgade uppdrag.

Länsstyrelsen vill också kommentera att Skogsstyrelsens handläggning av artskyddsdispenser inte kommer att ta bort behovet av kontakt med flera myndigheter vad gäller skogsbruksåtgärder. Fortsatt hanteras frågor om påverkan på Natura 2000-områden av länsstyrelsen. Länsstyrelsen önskar ett förtydligande om vem som ska pröva dispensen, eller bedöma om det behövs dispens, när det gäller arter som även omfattas av natura 2000 bestämmelserna i 7 kapitlet miljöbalken. Här är Länsstyrelsen i dagsläget prövningsmyndighet, men inte tillsynsmyndighet, när det gäller skogsbruksåtgärder.

Länsstyrelsen tolkar det som att med denna skrivning övergår prövningen av dispenser även till Försvarsinspektören för hälsa och miljö (FIHM), något som inte är beskrivet i författningskommentaren.

Länsstyrelsen anser att länsstyrelsen ska ges möjlighet till yttrande när dispensprövningen sker på en annan myndighet. Det är viktigt med fortsatt dialog och samverkan om de lokala och regionala bedömningarna som sker i dag inom ramen för länsstyrelsens och Skogsstyrelsens gemensamma arbete med artskydd vid skogsbruksåtgärder.

Kapitel 12.14 Förslag om översyn av nationellt fridlysta arter enligt nya kriterier

Länsstyrelsen instämmer i att listan över nationellt fridlysta arter behöver ses över. Utredningen belyser att det finns parallell lagstiftning som skyddar arter genom fredning respektive fridlysning. Det finns arter som är fredade enligt jakt- och fiskelagstiftning, men inte fridlysta enligt artskyddsförordningen. Dessa arter har därmed inte något skydd när syftet med åtgärden inte är jakt eller fiske, trots att de kan finnas andra hot mot artens överlevnad. Länsstyrelsen anser att det bör ingå att se över om det finns behov av att skydda sådana arter även genom fridlysning i samband med föreslagen översyn. Exempel på arter som är fredade men inte omfattas av fridlysning enligt artskyddsförordningen är de rödlistade arterna asp (fisken), mal och igelkott. Asp är visserligen en art som finns angiven i bilaga II och V till livsmiljödirektivet, men utanför Natura 2000-områdena saknas skydd när syftet inte är fiske.

Kapitel 12.20 Förslag om nytt skäl för inrättande av biotopskydd

Länsstyrelsen är positiv till förslaget att en ny grund för inrättande av biotopskydd läggs till på bilaga 2 och 3 i förordningen om områdesskydd. Att biotopskydd kan bildas för att skydda livsmiljöer för fridlysta arter kan underlätta för länsstyrelsen att bevara dessa arter genom att den administrativt enklare skyddsformen biotopskydd kan användas istället för naturreservat. Det är också positivt, och en förutsättning för ett hållbart långsiktigt skydd, att möjligheten att inkludera en skyddszon i dessa områden föreslås.

Länsstyrelsen instämmer med utredningen om att för områden där en fridlyst art kanske bara kommer att finnas kvar under en begränsad tid är naturvårdsavtal ett bättre alternativ än biotopskydd. Länsstyrelsens uppfattning är dock att sådana kan vara svåra att komma överens med markägaren om eftersom ersättningen är lägre än för biotopskydd eller naturreservat. När det aktuella området dessutom inte utgörs av ekonomiskt värdefull skog blir det ännu svårare eftersom värderingen då blir lägre.

Vissa arter kräver lång skogskontinuitet. För att nå sådana värden även utanför skyddade områden i någon större omfattning behöver det enligt länsstyrelsens uppfattning finnas ekonomiskt stödssystem som ersätter fastighetsägaren för det inkomstbortfall som en mer naturvårdsinriktad skogsskötsel innebär. Länsstyrelsen saknar en stödform, likt de som finns för jordbruksmark, där man kan få en fast ersättning för att man sköter ett visst område på ett visst sätt under en viss tid. Exempelvis genom hyggesfritt skogsbruk, avstå markbearbetning, naturlig föryngring eller att avstå från skogsgödning. Naturvårdsavtal skulle kunna vara ett alternativ för sådana överenskommelser men de är enligt länsstyrelsens uppfattning svåra att åstadkomma och det skulle underlätta om det fanns kompletterande ersättningsalternativ som markägaren kan söka eller erbjudas.

Kapitel 13.8 Ny ersättningsbestämmelse i 31 kap. miljöbalken

Länsstyrelsen anser att förslaget om att flytta fridlysning av växter och djur från artskyddsförordningen till miljöbalken, och i samband med det införa möjlighet till

ersättningsrätt vid nekad dispens eller vid dispens som förenats med särskilda villkor, i princip är bra.

Enligt utredningens förslag ska ersättning utgå endast för den del som går utöver allmän hänsyn. Länsstyrelsen uppfattar det som något oklart hur sådan ersättning ska bestämmas och över hur lång tid den ska gälla. Länsstyrelsen förutsätter att dessa värderingar kommer att göras av sakkunniga på samma sätt som vid bildande av naturreservat.

Kapitel 13.9 Inskrivning av nekad dispens eller dispens med villkor som lett till ersättning

I de fall en nekad dispens inte kombineras med formellt områdesskydd eller naturvårdsavtal måste det vara tydligt vilket område och för vilka nekade åtgärder ersättning utbetalats. Dessa uppgifter måste vara lättillgängliga även för länsstyrelsen, även som geodata, och inte enbart som en uppgift i fastighetsregistret.

Kapitel 13.10 Naturvårdsavtal

Utredarnas strävan att åstadkomma en förändring av incitamentsstrukturen till förmån för naturvårdsavtal genom förhandling är intressant. Man för bland annat fram möjlighet till förhandling och ersättning för mervärden, till exempel ersättning för andra ekosystemtjänster än de som anges i miljöbalken eller för förbättringar av livsmiljön och för förekomst av specifika arter. För att länsstyrelsen ska kunna arbeta på detta sätt krävs ett tydligt uppdrag och en tydlig vägledning.

13.12 Förslag om skyldighet att söka träffa uppgörelse

Utredningen föreslår en bestämmelse införs som innebär att om sakägare gör anspråk på ersättning ska myndigheten, på statens vägnar, söka träffa uppgörelse med sakägare. Länsstyrelsen ser att extra resurser kan behövas för de myndigheter som ska genomföra detta. Behovet bör följas upp en tid efter genomförandet av bestämmelsen.

14.21 Krav på tillstånd för handel som sker i större omfattning eller i förvärvssyfte

Länsstyrelsen välkomnar förslaget om att krav på tillstånd för handel som sker i förvärvssyfte ändras till att omfatta handel som sker i större omfattning eller i förvärvssyfte med hänvisning till de omständigheter som utredningen beskriver.

I dagsläget sker mycket av handeln med arter av privatpersoner via annonser på webbsidor. Länsstyrelsen anser att det både är svårt att både bedriva tillsyn och bedöma när försäljning sker i sådan omfattning att tillståndskravet inträder. Länsstyrelsen anser att det är önskvärt med mer nationell vägledning om vad som är att betrakta som handel i större omfattning och hur tillsyn ska bedrivas gentemot dem som sköter sin försäljning hemifrån och/eller annonserar på webben.

14.29 Förslaget att prövning och tillsyn av djurparker bör koncentreras till färre länsstyrelser

Länsstyrelsen anser att detta ska vara frivilliga överenskommelser, i enlighet med vad som framgår av utredningens förslag, och bedömas utifrån förutsättningarna i det aktuella

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

Yttrande

9(9)

2021-10-29

522-6489-2021

länet. Bland annat kan långa avstånd till objekten innebära att förutsättningarna för att bedriva tillsyn på plats försvåras. En risk med att koncentrera till färre länsstyrelser är att antalet personer med kompetens krymper ytterligare. Samverkan mellan länsstyrelserna bidrar till kompetensöverföring vilket förordas.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Göran Enander med naturvårdshandläggare Emilia Wolfhagen som föredragande. I den slutliga handläggningen har också länsråd Cecilia Magnusson, avdelningschef Lennart Nordvarg, enhetschef Urban Westerlind, enhetschef Jonas Bergman, naturvårdshandläggare Fredrik Söderman, naturvårdshandläggare Karin Wiklund, länsfiskekonsulent Daniel Brelin och länsjurist Anna Runius deltagit.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Kopia

m.naturmiljoenheten@regeringskansliet.se